

Sv. Družina – Sela

junijska priloga župnijskega lista - 2020

Spoštovano oltarno občestvo pri sv. Družini – dragi farani!

Hvaležno se oziramo v minulo obdobje, zaznamovano z okužbo korona virusa. Hvaležno, ker se nam ni zgodilo nič hudega. Hvaležni drug drugemu, ker smo potrpežljivo vztrajali in upoštevali vsa navodila, ki smo jih prejeli z državnega vrha in tiste, ki so nam jih – v skladu s prvimi – posredovali naši škofje. Pregovorno geslo: v slogi je moč, se je tako zopet potrdilo. Nismo zbolevali in nihče ni zaradi epidemije umrl. Za marsikaj smo v tem času res

bili prikrajšani, toda vse to človek rad sprejme, samo da smo obvarovani hudega. Velike noči in vseh spremljajočih dogodkov nismo mogli praznovati na način, kot vsa minula leta. Ko vse mine, pa si človek reče: hvala Bogu, da se je tako končalo. In res je tako!

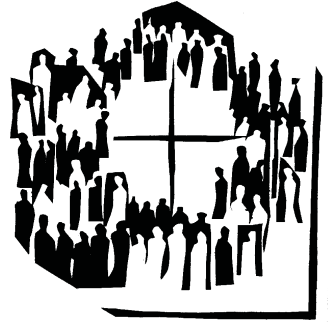

V Božjih rokah smo in vse, kar se dogaja in kar se zgodi, se ne zgodi mimo Njega, »saj v njem živimo, se gibljemo in smo« (apostol Pavel). Kadar je hudo, se radi priporočamo v njegovo varstvo, kadar pa se vse tako izteče, kot se je minula epidemija, pa je tudi prav in potrebno, da smo mu za to hvaležni. Le človek se lahko zavestno zahvaljuje in je največji takrat, kadar je ponižen.

V minulih dneh smo spoznali, da ni vse v človekovi moči, v tehniki in iznajdbah, ki nam lajšajo življenje; vse to res življenje bogati, hkrati pa postajamo preveč samozadostni in odtujeni. Kaj smo spoznali v času najrazličnejših omejitev? Morda to, da živimo skupaj, pa se premalo poznamo!? Morda to, da drug drugega bolj potrebujemo, kot smo doslej mislili!? Morda tudi, da nas božja bližina opogumlja in napolnjuje z upanjem, da se na koncu vse prav zgodi, kar se zgodi, tudi če se zgodi drugače, kot smo upali in si želeli. Če je Bog z nami in mi v Bogu, se ne more zgoditi drugače, kakor prav, pa naj se zgodi karkoli.

Kaj je minula okužba pomenila oz. prinesla v naše župnijsko življenje in v življenje našega oltarnega občestva? V čas, ko smo le od doma spremljali nedeljsko mašo? Ali spoznanje, da smo veliko – farno občestvo, ki težko shaja brez nedeljskega bogoslužja? Če to – potem bi naša župnijska cerkev in naša sv. Družina morala biti ob nedeljah in praznikih odslej bolj obiskana. Sv. maša je namreč -če jo prav razumemo in doživljamo- najintimnejša oblika srečanja z Gospodom. Nikjer drugje ga ne moremo bolj živo čutiti v naši bližini in v našem življenju. Sam pravi: »Kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi!« Občestvo mi

daje občutek pripadnosti. Kadar (če) kdo razmišlja, da bo svoj odnos z nebeškim Očetom ohranjal in živel mimo občestva, ga (odnosa) kmalu ne bo več. Tudi našim medsebojnim odnosom bi tako manjkala pomembna dimenzija, ki te odnose ohranja in jim daje žlahtnost. Ali ni zopet rekel: »Kar ste storili kateremu teh mojih bratov ali sester, ste meni storili.«

Že tako se v naše medsebojne odnose včasih radi prikradejo manj plemeniti nameni, kaj šele, če jih Gospod s svojo navzočnostjo ne ohranja in poživlja! Vrhunec pa je gotovo trenutek, ko ga pri obhajilu prejmemo v srce. Kako prav so imeli tisti, ki so v času epidemije nedeljske maše spremljali od doma – pred ekrani, ko so rekli: pri maši smo sicer bili, najslovesnejšega trenutka – obhajila pa ni bilo.

Bogu hvala torej za spoznanja, ki smo si jih pridobili. Bogu hvala, da se zopet lahko v polnosti uresničujemo kot njegovo ljudstvo. Upoštevajmo te velike darove, ki so se »vrnili« med nas. Nedelja naj (p)ostane Gospodov dan, tako bo tudi naš dan – družinski, sorodstveni, sosedski, prijateljski,... v času šolskega/veroučnega leta, med počitnicami,... vedno in povsod.

p. Jože, župnik

%%%

iz življenja oltarnega občestva, iz življenja....

Letošnje veroučno leto – popolnoma drugačno od vseh ostalih; drugačno predvsem zaradi njegovega konca. Šola je sicer postopno odprla vrata za vse razrede, veroučni prostori pa so pri nas ostali zaprti. Starše smo naprosili, da so z veroukarji dokončali veroučno snov za

posamezne razrede, tako kot je predvideno v veroučnih knjigah in izvezkih. Zvezke z nalogami še pričakujemo, da potem lahko pripravimo – napišemo veroučne knjižice.

Telovska procesija – je vsako leto lepa zunanja manifestacija naše vere in naše pripadnosti vstalemu in poveličanemu Odrešeniku Jezusu Kristusu. Navzočega v evharistiji (pod podobo kruha) ponese mo na prosto – po ustaljeni poti okrog naše cerkve iz ž. doma. Kristus kralj, Kristus zmaguj, v hostiji beli nam gospoduj... mu prepevamo in se mu zahvaljujemo za njegovo veliko delo odrešenja človeka in vsega stvarstva. Tako bomo mogli vsaj nekoliko doživeti zunanjo slovesnost, ki je za veliko noč nismo mogli.

Procesija bo po večerni maši praznika (11. 7.). Prosimo, da po vaseh pripravite oltarje, tako kot smo že lansko leto (*Sela – mize in veje, ostale štiri vasi pa vsaka svoj oltar: Barislovci za prezbiterijem, Lancova vas za ž. domom, Trnovec pri Mariji, Zg. Pristava in Popovci pri križu – prt, rože, križ in sveče*).

Blagoslovi – pri sv. Družini imamo dva že tradicionalna blagoslova – traktorjev in drugih delovnih strojev (kombajni,...) ter motorjev in ostalih dvokolesnikov. Lepo in pomembno opravilo, saj vemo in verujemo, da smo v božjih rokah. Blagoslov nas poživlja in ohranja našo delavnost in našo zavest, da smo sooblikovalci sveta (božji sodelavci); Gospoda pa z blagoslovom motorjev vabimo kot sopotnika, da bi nas po angelu varuhu spremljal na naših poteh. Na to nas želita spomniti tudi pripravljena plakata.

Pripravil in odgovarja:
p. Jože Petek